

SLOVENSKI NAROD.

Plačila vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Hrvatska omladina.

V zadnjem času, specijalno odkar so se končale volitve v hrvatski sabor s pravo katastrofo za narodne stranke, katera katastrofa pač ne more biti samo posledica vladnega pritiska, prihajajo iz Zagreba vesti, ki obujajo v naših srcih vesele nadeje za bodočnost. Hrvatska omladina, o kateri se že dolgo let ni nič slišalo in glede katere se je že začelo širiti mnenje, da ni od nje ničesar pričakovati je nakrat kar z obema nogama skočila v javnost in s svojim treznim nastopom, s svojim zdravim mišljenjem o vseh javnih zadevah in s svojim čistim nešoviniškim rodoljubjem obrnila nase občno pozornost in si pridobila mnogo simpatij.

Med tistimi, ki se tega pojava iskreno vesele, smo tudi slovenski naprednjaki, kajti odkrito povemo, da smo že obupavali nad bodočnostjo južnih Slovanov zaradi silne desorganizacije, ki je bila zavlada tako med Hrvati kakor med Srbi in Bolgari, kateri si menda niti predstavljati ne morejo, kako žalostno in usodno je uplivalo javno življenje med rečenimi plemeni na nas Slovence.

Nastop hrvatske omladine je torej napravil v vseh slovansko mislečih krogih na Slovenskem najboljši utis. Ko se je slišalo, da je izjavil zastopnik omladine na shodu, na katerem se je sklenila fuzija neodvisne narodne stranke z domovinsko, da se hoče mladina pač s hrvatsko opozicijo boriti proti sedanjemu sistemu, da pa se v tej stranki neče potopiti, so se pri nas začeli ljudje spogledovati, kaj da to pomeni. Koj na to je izšla brošurica »Poraz i slavlje«, v kateri se ostro kritikujejo sedanje razmere in sedanje stranke na Hrvatskem ter se naznanja, da se je hrvatska mladina jela samostojno organizovati in da hoče samostojno poseči v javno življenje.

Sedaj je pa izšel prvi zvezek revije »Hrvatska misao«, v kateri so jasno obrazložene vodilne misli hrvatske mladine in načrt, po katerem hoče uravnati svoje delovanje.

Iz tega programatičnega načrta je

razvidno, da se je mladina lotila dela, da vse narodovo življenje postavi na novo podlago, na podlago modernih idej, in da hoče delo za uresničenje narodovih idealov postaviti na strogo realno podlago. Hrvatska mladina uvideva, da bi narodu tudi najširša avtonomija nič ne pomagala, če se gospodarsko ne utrdi, da je pred vsem osredotočiti vse delo na to, da se veljavni zakoni izvrše in spopolne po zahtevah narodove koristi in naprednega duha, da se narodna inteligenca vzgoji in da se doseže porazumljenje s Srbi, ker le v tem slučaju zamorejo Hrvatje in Srbi kot jedro južnega Slovanstva izpolniti velike svoje naloge.

Kdor pozna stališče hrvatskih strank, vidi hitro, kaka je bistvena razlika med njimi in mladino. Slednja stoji, kakor smo že rekli, na moderni podlagi in odklanja tudi pretenzije klerikalizma, tiste pretenzije, ki so v nas Slovincih provzročile tako ljut domač boj. V tem oziru izjavlja »Hrvatska misao«, da bo delala v tem smeru, »da čitavo naše društvo, sav naš narod prožme osveščanje zajednice, da tako stvorimo organizam, koji će, zdrav i izgrađen iznutra, moći trajno odolijevati navalama izvana. Iz te ideje posvema prirodno izvire uvjerenje, da se nikoli dio inteligencije, dakle ni svećenstvo, ne smije staviti ni mime narod ni nad narod i da se ne smije prikazivati kao glavni ili čak jedini stup i oslon naroda. Boj pak između klerikalizma i liberalizma izbjegnuto će se samo tako, ako prekrčimo put uvjerenju, da samo sloboda znanosti i savjesti može biti uvjetom naprednom razvitku, pa da upravo ta sloboda najbolje zastičuje slobodu iskrenoga vjerskoga osjećaja.«

S takim zdravim, po realnih razmerah in potrebah prirejenim programom stopa hrvatska omladina v javnost. Pozdravljamo ta nastop s tisto radostjo, ki jo daje zavest, da iz tega semena lahko nastane bogato zrnje, in prepričanje, da je usoda južnega slovenstva največ odvisna od Hrvatov in Srbov. Vsi Slovenci, Hrvatje, Srbi in Bolgari, vsi smo jednega rodu, jedne krvi, jednega jezika, vsi od Drave do So-

luna je naše ozemlje, a Hrvatje in Srbi so tisti, ki so poklicani združevati in vezati posamezne dele v celoto. Hrvatska mladina se je te naloge zavedla in mi jej od vsega srca želimo, da bi jo mogla tudi izpolniti.

V Ljubljani, 28. januarja. Iz parlamenta.

Pri cerklju, katerega je imel cesar na dvornem dineju, je ogovoril cesar podpredsednika dr. zbora dr. Žádka ter se pohvalno izrazil o marljivem delovanju proračunskega odseka ter izrazil nado, da dožene odsek mirno tudi najtežje točke. Cesar je izrekel željo, da bi se zbornica navadila delati stvarno, kakor deluje proračunski odsek, a hkratu je obžaloval, da je, žal, v parlamentu še dovolj elementov, ki se mirnemu delu ustavljajo. — Proračunski odsek je etat justičnega ministrstva dognal. Člani odseka so se izognili vsakemu strankarstvu ter se posvetovali docela stvarno. Listi izražajo željo, da bi se isto zgodilo tudi v plenu državnega zbora. Zadnji del proračuna obsega še šolstvo in dispoziციjski fond. Ker so na vrsti razne srednje in višje šole slovanske, se je bati večjega nesoglasja med člani. V soboto so se začela med zastopniki strank in ministrom Hartlom zato pogajanja. — Iz Gradca se je razširila vest, da se je Körberju posrečilo ustvariti nekako novo koalicio, ki bi brez hrupa omogočila sklep nove nagodbe z Ogrsko. Pridobljeni so baje posamezni člani nemške narodne in nemške napredne stranke, da odnehajo v svojih zahtevah in s tem utrdijo pozicijo Koerberjevega ministrstva. »Schlesische Ztg.« dvomi, da bi bila ta vest utemeljena, ker so stranke odvisne od volivstva, ki v vprašanju nagodbe ne pozna nobene šale, nobene popustljivosti. Vendar je mogoče, da se Koerberjevi »brezstrastni vztrajnosti« posreči tudi glede nagodbe doseči nenaden uspeh. Vsekakor — meni »Schles. Ztg.« — pa je riskantno, spravljati v razpravo nagodbo z Ogrsko, predno se ne dožene nemško-češki razpor. Moglo bi priti zopet do obstrukcije v parlamentu.

Grof Goluchowsky in bar. Aehrenthal.

V nekem monakovskem listu je izišel nedavno dopis iz Peterburga, v katerem se je opisoval avstrijski poslanik na ruskem dvoru, baron Aehrenthal kot nasprotnik trozveze in provzročitelj raznih slovanskih napadov v ruskih dnevnikih zoper Prusijo. V dopisu se je nadalje trdilo, da zavisí že obstoječa avstrijsko-nemška zveza edino le od tega, če ne bo baron Aehrenthal imenovan naslednikom grofa Goluchowskega. V Berlinu so slutili za tem dopisom barona Aehrenthala ter zato napeli vse sile, da ostane grof Goluchowsky še nadalje vodja avstrijskemu zunanjemu ministrstvu. Pozneje pa se je izkazalo skoraj nepobitno, da se je dopis skoval v neposrednem krogu avstrijskega zunanjega ministristva, tedaj pod vplivom grofa Goluchowskega samega.

Pred pragom važnih dogodkov?

»Budapesti Hirlep« prorokuje: »Zelo mogoče je, da se izvršita v naši monarhiji že v prvi polovici tekočega leta dva velika prevrata. V notranji organizaciji prav lahko prodre princip federacije na ta način, da se izroče jako važne zadeve, ki so sedaj v kompetenci državnega zbora, deželnim zborom. Na drugi strani pa se lahko zgodi, da bo naša država glede oblasti v Sredozemskem morju ter pri ureditvi razmer na Balkanu, posegla z oboroženo roko. Ogrskim politikom se priporoča, da ne puste Srbije niti za trenotek izpred oči, zasledujejo pa naj tudi gonje, s katerimi se pripravljajo Francoska, Rusija, Anglija in Nemčija ob obalnih Sredozemskega in Jadranskega morja. Glede Srbije pa opozarjam le, da je že Hunyady videl v duhu v Belgradu ključ do vzhodno evropskega vladarstva.«

Vojna v Južni Afriki.

Iz Haaga je dobil »Daily-News« poročilo, da moč in upliv Burov v Kaplan-diji naraščata ter da se ustaja širi. Radi nezakonitih justifikacij burških vodij pristopa vedno več Holandcev na stran — Burov. V dobi od 7. septembra — novembra so doživeli Angleži 12 občutnih po-

LISTEK.

S pošto.

Mračna slika. Posvečena prijateljici, gospici Ani Poč, življenju v Rebru št. 23, pri gospej Marjeti Šunder, mestnega delavca vdovi.

(Konec.)

Cesta je posuta z debelim gramozom, ki ga pokriva le tenka plast zmrznjenega snega; okorni voz se trese in odskakuje, in tajinstveni potnik v tesnem vozu občuti vsak kamenček pod kolesom, vsako zmrznjeno kolesnico. Na pol sedi, na pol sloni ob trdem sedežu, prevlečenem s strganim usnjem; sunki ga butajo iz kota v kot, a z glavo zadeva ob nizki strop. Jedva pet minut se vozi, a že ga bole vse kosti, šumi mu po glavi, a želodec njegovemu se dozdeva, da biva na morju o največjem viharju.

Smrdelo je v vozu po usnju, terpen-tinu, šmiru in gnilem krompirju; slednji smrad bodel je najbolj usiljivo v nos.

In mrzlo je bilo! Skozi široko špranjo v tleh grabil je mraz z dolгими ledenimi prsti po potnikovih nogah, — ritmično, — po taktu coklje, ki je, slabo

zapeta, zadevala se ob desno kolo vzadej — cin, cin; — skozi špranjo v tleh jo je možak lahko videl...

Zaboj je škripal v vseh svojih delih, okna na obeh straneh in v vraticah so škľefetale, — škľef, škľef, — po stropu pa so bobnali vrh voza naloženi zavoji, košare in drugi poštni kosi.

Ti zvoki, mraz, smrad in telesne muke, — vse se je združevalo v razburjenih možganih tajinstvenega potnika v čudne, nove akorde, pojoče otožno, srce trgajočo balado o

»— cin škľef škľef — cin škľef škľef — štirinadstropnemu hišnem posestniku z dvema stolpičema in na vogalu, ... ljubljenemu možu, odnosno očetu, svaku in tASTU in pokrovitelju dvajsetih strank, ki so ga ljubile, ki so ga cenile in odrajto-vale mu točno na kvatre najemščino vsaka

cin škľef škľef... vzoren meščan s šestimi gumbi na vsakem rokavu... živel je redno, dva koščka in pol sladkorja v kavo, večerjal po trikrat in šest četrtink dolenja izpil, niti več niti manj, — ob devetih zver pa zlezal v blazine in takoj zasmrčal... cin škľef škľef — cin škľef škľef — mož

zanesljiv in nikdar nervozen, vere katolške, narodnosti kranjske in zdravih čreves... nikdar ga bolela ni glava!... Zavidale ga je nebo, zanetilo v možganih mu iskro, rodila se mu je ideja, prva; gorje!...

Cesta se je počasi dvigala ob obronku griča. Nace se vzdrami, izlušči se iz kovec in spleza s kozla. Zdehne parkrat, zalije svojo notranjost z izdatnim požirkom brinovca iz slatinske steklenice, spravljene na kozlu, pogleda skozi okence v voz, kjer je čepel sključen v kotu potnik in butal z glavo ob steno in menda dremal, — potem pa se vrne h kljusama, ki sta z velikim naporom vlekli voz v klane, in stopa polagoma vstric ž njima.

»Cin škľef — cin škľef — cin škľef — cin škľef... sklenil je večerjati po štirikrat in izpiti sedem četrtink k večerji in odičiti rokava si še s sedmim gum-bom... a v to svrhu zvišal o vseh svetih strankam vsem je najemnino, na-jem-ni-no, na-jem-ni-no, o vseh sve-tih na-jem-ni-no...«

Ko dospo vrh klanca, podloži Nace cokljo, zleze zopet na kozel in se zadela v svoje koce; zaboj pa je hrupno drsal navzdol in porival predseboj kljusi...

»Škľef škľef cin škľef — škľef cin škľef... Ta izvršena ideja je vzbudila strašno viхро, stranke besne so divjale, razžaljivo zabavljale, preklinjale, — pet jih pošlje pa odpoved!... Ta krivičnost brezobzirna vkrade tek mu, vzame spanje, ... a zavist še ne miruje, — in kolegov lastnih združba, izdajalci, bratomorci, ga prisili, da prekliče svoj naklep!... Škľef škľef cin škľef... Naj li lakote pogine brez večerje te četrte!... Ali naj pogine žeje!... Ali nag naj gre po svetu in brez gumba na rokavu!... In rodbina naj berači?... Ženka nežna, rahla kakor sirov štrukelj!... Otročiški!... Škľef, škľef cin škľef — škľef, škľef cin škľef... Več miru ne najde duh mu in povsodi zre sovrage, — po hodnikih, — za vogali nanj preže, se po noči krohotaajo, ... otrovana mu je jed! — Naselila se mu groza je v možganih; ... da rodbino preskrbi vsaj... poiskal si je polico in — izginol je iz hiše!... Škľef — škľef — cin — škľef. — Mesto venca na prerano mu gomilo položite vsak dve kronci domovini na oltar...«

Nace je odpel cokljo.

Dalje pelja cesta. Na levo na desno njive in travniki, pokriti z umazaniam

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Hrvatska omladina.

V zadnjem času, specijalno odkar so se končale volitve v hrvatski sabor s pravo katastrofo za narodne stranke, katera katastrofa pač ne more biti samo posledica vladnega pritiska, prihajajo iz Zagreba vesti, ki obujajo v naših srcih vesele nadeje za bodočnost. Hrvatska omladina, o kateri se že dolgo let ni nič slišalo in glede katere se je že začelo širiti mnenje, da ni od nje ničesar pričakovati je nakrat kar z obema nogama skočila v javnost in s svojim treznim nastopom, s svojim zdravim mišljenjem o vseh javnih zadevah in s svojim čistim nešovinističnim rodoljubjem obrnila nase občno pozornost in si pridobila mnogo simpatij.

Med tistimi, ki se tega pojava iskreno vesele, smo tudi slovenski naprednjaki, kajti odkrito povemo, da smo že obupali nad bodočnostjo južnih Slovanov zaradi silne desorganizacije, ki je bila zavlada tako med Hrvati kakor med Srbi in Bolgari, kateri si menda niti predstavljati ne morejo, kako žalostno in usodno je uplivalo javno življenje med rečenimi plemeni na nas Slovence.

Nastop hrvatske omladine je torej napravil v vseh slovensko mislečih krogih na Slovenskem najboljši utis. Ko se je slišalo, da je izjavil zastopnik omladine na shodu, na katerem se je sklenila fuzija neodvisne narodne stranke z domovinski, da se hoče mladina pač s hrvatsko opozicijo boriti proti sedanjemu sistemu, da pa se v tej stranki neče potopiti, so se pri nas začeli ljudje spogledovati, kaj da to pomeni. Koj na to je izšla brošurica »Poraz i slavje«, v kateri se ostro kritikujejo sedanje razmere in sedanje stranke na Hrvatskem ter se naznanja, da se je hrvatska mladina jela samostojno organizovati in da hoče samostojno poseči v javno življenje.

Sedaj je pa izšel prvi zvezek revije »Hrvatska misao«, v kateri so jasno obrazložene vodilne misli hrvatske mladine in načrt, po katerem hoče uravnati svoje delovanje.

Iz tega programatičnega načrta je

razvidno, da se je mladina lotila dela, da vse narodovo življenje postavi na novo podlago, na podlago modernih idej, in da hoče delo za uresničenje narodovih idealov postaviti na strogo realno podlago. Hrvatska mladina uvideva, da bi narodu tudi najširša avtonomija nič ne pomagala, če se gospodarsko ne utrdi, da je pred vsem osredotočiti vse delo na to, da se veljavni zakoni izvrše in spopolne po zahtevah narodove koristi in naprednega duha, da se narodna inteligenca vzgoji in da se doseže porazumljenje s Srbi, ker le v tem slučaju zamorejo Hrvatje in Srbi kot jedro južnega Slovanstva izpolniti velike svoje naloge.

Kdor pozna stališče hrvatskih strank, vidi hitro, kaka je bistvena razlika med njimi in mladino. Slednja stoji, kakor smo že rekli, na moderni podlagi in odklanja tudi pretenzije klerikalizma, tiste pretenzije, ki so v nas Slovincih provzročile tako ljut domač boj. V tem oziru izjavlja »Hrvatska misao«, da bo delala v tem smeru, »da čitavo naše društvo, sav naš narod prožme osveščanje zajednice, da tako stvorimo organizam, koji će, zdrav i izgrađen iznutra, moći trajno odolijevati navalama izvana. Iz te ideje posvema prirodno izvire uvjerenje, da se nikoli dio inteligencije, dakle ni svećenstvo, ne smije staviti ni mime narod ni nad narod i da se ne smije prikazivati kao glavni ili čak jedini stup i oslon naroda. Boj pak između klerikalizma i liberalizma izbjegnut će se samo tako, ako prekršimo put uvjerenju, da samo sloboda znanosti i savjesti može biti uvjetom naprednom razvitku, pa da upravo ta sloboda najbolje zastičuje slobodu iskrenoga vjerskoga osjećaja.«

S takim zdravim, po realnih razmerah in potrebah prirejenim programom stopa hrvatska omladina v javnost. Pozdravljamo ta nastop s tisto radostjo, ki jo daje zavest, da iz tega semena lahko nastane bogato zrnje, in prepričanje, da je usoda južnega slovenstva največ odvisna od Hrvatov in Srbov. Vsi Slovinci, Hrvatje, Srbi in Bolgari, vsi smo jednega rodu, jedne krvi, jednega jezika, vsi od Drave do So-

luna je naše ozemlje, a Hrvatje in Srbi so tisti, ki so poklicani združevati in vezati posamezne dele v celoto. Hrvatska mladina se je te naloge zavedla in mi jej od vsega srca želimo, da bi jo mogla tudi izpolniti.

V Ljubljani, 28. januarja. Iz parlamenta.

Pri cerklju, katerega je imel cesar na dvornem dineju, je ogovoril cesar podpredsednika dr. zbora dr. Žitka ter se pohvalno izrazil o marljivem delovanju proračunskega odseka ter izrazil nado, da dožene odsek mirno tudi najtežje točke. Cesar je izrekel željo, da bi se zbornica navadila delati stvarno, kakor deluje proračunski odsek, a hkratu je obžaloval, da je, žal, v parlamentu še dovolj elementov, ki se mirnemu delu ustavljajo. — Proračunski odsek je etatističnega ministristva dognal. Člani odseka so se izognili vsakemu strankarstvu ter se posvetovali docela stvarno. Listi izražajo željo, da bi se isto zgodilo tudi v plenu državnega zbora. Zadnji del proračuna obsega še šolstvo in dispozicijski fond. Ker so na vrsti razne srednje in višje šole slovanske, se je bati večjega nesoglasja med člani. V soboto so se začela med zastopniki strank in ministrom Hartlom zato pogajanja. — Iz Gradca se je razširila vest, da se je Körberju posrečilo ustvariti nekako novo koalicijo, ki bi brez hrupa omogočila sklep nove nagodbe z Ogrsko. Pridobljeni so baje posamezni člani nemške narodne in nemške napredne stranke, da odnehajo v svojih zahtevah in s tem utrdijo pozicijo Koerberjevega ministristva. »Schlesische Ztg.« dvomi, da bi bila ta vest utemeljena, ker so stranke odvisne od volilstva, ki v vprašanju nagodbe ne pozna nobene šale, nobene popustljivosti. Vendar je mogoče, da se Koerberjevi »brezstrastni vztrajnosti« posreči tudi glede nagodbe doseči nenadejan uspeh. Vsekakor — meni »Schles. Ztg.« — pa je riskantno, spravljati v razpravo nagodbo z Ogrsko, predno se ne dožene nemško-češki razpor. Moglo bi priti zopet do obstrukcije v parlamentu.

Grof Goluchowsky in bar. Aehrenthal.

V nekem monakovskem listu je izišel nedavno dopis iz Peterburga, v katerem se je opisoval avstrijski poslanik na ruskem dvoru, baron Aehrenthal kot nasprotnik trozveze in provzročitelj raznih slovanskih napadov v ruskih dnevnikih zoper Prusijo. V dopisu se je nadalje trdilo, da zavisi že obstoječa avstrijsko-nemška zveza edino le od tega, če ne bo baron Aehrenthal imenovan naslednikom grofa Goluchowskega. V Berlinu so slutili za tem dopisom barona Aehrenthala ter zato napeli vse sile, da ostane grof Goluchowsky še nadalje vodja avstrijskemu zunanjemu ministristvu. Pozneje pa se je izkazalo skoraj nepobitno, da se je dopis skoval v neposrednem krogu avstrijskega zunanjega ministristva, tedaj pod vplivom grofa Goluchowskega samega.

Pred pragom važnih dogodkov?

»Budapesti Hirlap« prorokuje: »Zelo mogoče je, da se izvršita v naši monarhiji že v prvi polovici tekočega leta dva velika prevrata. V notranji organizaciji prav lahko prodre princip federacije na ta način, da se izroče jako važne zadeve, ki so sedaj v kompetenci državnega zbora, deželnim zborom. Na drugi strani pa se lahko zgodi, da bo naša država glede oblasti v Sredozemskem morju ter pri ureditvi razmer na Balkanu, posegla z oboroženo roko. Ogrskim politikom se priporoča, da ne puste Srbije niti za trenutek izpred oči, zasledujejo pa naj tudi gonje, s katerimi se pripravljajo Francoska, Rusija, Anglija in Nemčija ob obalnih Sredozemskega in Jadranskega morja. Glede Srbije pa opozarjam le, da je že Hunyady videl v duhu v Belgradu ključ do vzhodno evropskega vladarstva.«

Vojna v Južni Afriki.

Iz Haaga je dobil »Daily-News« poročilo, da moč in upliv Burov v Kaplandiji naraščata ter da se ustaja širi. Radi nezakonitih justifikacij burskih vodij pristopa vedno več Holandcev na stran — Burov. V dobi od 7. septembra — novembra so doživeli Angleži 12 občutnih po-

LISTEK.

S pošto.

Mračna slika. Posvečena prijateljici, gospici Ani Poč, šivilji v Rebru št. 23, pri gospej Marjeti Šunder, mestnega delavca vdovi.

(Konec.)

Cesta je posuta z debelim gramozom, ki ga pokriva le tenka plast zmrznjenega snega; okorni voz se trese in odskakuje, in tajinstveni potnik v tesnem vozu občuti vsak kamenček pod kolesom, vsako zmrznjeno kolesnico. Na pol sedi, na pol sloni ob trdem sedežu, prevlečenem s strganim usnjem; sunki ga butajo iz kota v kot, a z glavo zadeva ob nizki strop. Jedva pet minut se vozi, a že ga bole vse kosti, šumi mu po glavi, a želodecu njegovemu se dozdeva, da biva na morju o največem viharju.

Smrdelo je v vozu po usnju, terpeninu, šmiru in gnilem krompirju; slednji smrad bodel je najbolj usiljivo v nos.

In mrzlo je bilo! Skozi široko špranjo v tleh grabil je mraz z dolgimi ledenimi prsti po potnikovih nogah, — ritmično, — po taktu coklje, ki je, slabo

zapeta, zadevala se ob desno kolo vzadej — cin, cin; — skozi špranjo v tleh jo je možak lahko videl...

Zaboj je škripal v vseh svojih delih, okna na obeh straneh in v vratih so škľefetale, — škľef, škľef, — po stropu pa so bobnali vrh voza naloženi zavoji, košare in drugi poštni kosi.

Ti zvoki, mraz, smrad in telesne muke, — vse se je združevalo v razburjenih možganih tajinstvenega potnika v čudne, nove akorde, pojoče otožno, srce trgajočo balado o

— cin škľef škľef — cin škľef škľef — štirinadstropnemu hišnem posestniku z dvema stolpičema in na vogalu... ljubljenu možu, odnosno očetu, svaku in tastu in pokrovitelju dvajsetih strank, ki so ga ljubile, ki so ga cenile in odrajtovale mu točno na kvatre najemščino vsaka

cin škľef škľef... vzoren meščan s šestimi gumbi na vsakem rokavu... živel je redno, dva koščka in pol sladkorja v kavo, večerjal po trikrat in šest četrtink dolenjca izpil, niti več niti manj, — ob devetih zver pa zlezal v blazine in takoj zasmrčal... cin škľef škľef — cin škľef škľef — mož

zanesljiv in nikdar nervozen, vere katoliške, narodnosti kranjske in zdravih čreves... nikdar ga bolela ni glava!... Zavidale ga je nebo, zanetilo v možganih mu iskro, rodila se mu je ideja, prva; gorje!...

Cesta se je počasi dvigala ob obronku griča. Nace se vzdrami, izlušči se iz kovec in spleza s kozla. Zdehne parkrat, zalije svojo notranjost z izdatnim požirkom brinovca iz slatinske steklenice, spravljene na kozlu, pogleda skozi okence v voz, kjer je čepel sključen v kotu potnik in butal z glavo ob steno in menda dremal, — potem pa se vrne h kljusama, ki sta z velikim naporom vlekli voz v klanec, in stopa polagoma vstric z njima.

»Cin škľef — cin škľef — cin škľef — cin škľef... sklenil je večerjati po štirikrat in izpiti sedem četrtink k večerji in odčitati rokava si še s sedmim gumbom... a v to svrhu zvišal o vseh svetih strankam vsem je najemnino, na-jem-ni-no, na-jem-ni-no, o vseh sve-tih na-jem-ni-no...«

Ko dospó vrh klanca, podloži Nace cokljo, zleze zopet na kozel in se zadela v svoje koe; zaboj pa je hrupno drsal navzdol in porival predseboj kljusi...

»Škľef škľef cin škľef — škľef cin škľef... Ta izvršena ideja je vzbudila strašno viхро, stranke besne so divjale, razžaljivo zabavljale, preklinjale, — pet jih pošlje pa na odpoved!... Ta krivičnost brezobzirna vkrade tek mu, vzame spanje... a zavist še ne miruje, — in kolegov lastnih združba, izdajalci, bratomorci, ga prisili, da prekliče svoj naklep!... Škľef škľef cin škľef... Naj li lakote pogine brez večerje te četrtke!... Ali naj pogine žeje!... Ali nag naj gre po svetu in brez gumba na rokavu!... In rodbina naj berači?... Ženka nežna, rahla kakor sirov štrukelj!... Otročički!... Škľef, škľef cin škľef — škľef, škľef cin škľef... Več miru ne najde duh mu in povsodi zre sovraге, — po hodnikih, — za vogali nanj preže, se po noči krototajo, ... otrovana mu je jed! — Naselila se mu groza je v možganih;... da rodbino preskrbi vsaj... poiskal si je polico in — izginol je iz hiše!... Škľef — škľef — cin — škľef. — Mesto venca na prerano mu gomilo položite vsak dve kronci domovini na oltar...«

Nace je odpel cokljo.

Dalje pelja cesta. Na levo na desno njive in travniki, pokriti z umazanim

razov, katere je Kitchener zamolčal. Veditelj Burov v Kaplandiji nameravajo že proglasiti neodvisno Južno Afriko! Dosedanji lojalni kolonisti odstopajo od Angležev ter podpirajo Bure. Položaj Angležev je čimdalje slabši. Angleško vojno ministrstvo je objavilo zopet večjo listo izgub. Buri so ujeli več patrolj.

Najnovejše politične vesti.

Dr. Josip Hummer se je odpovedal načelnstvu Vsenemške stranke in nemškega ljudskega sveta za Moravsko. — Ujeti burski poveljniki? Kitchener brzojavlja iz Johannesburga, da je ujel burskega generala Ben Miljoena, pa tudi Botha da je med ujetimi v Južnem Mid-delburgu. — Vstaja v Južni Ameriki. Blizu Fakatavije se je bil te dni resen boj. Vstaši so podlegli, izgubivši 360 mrtvih. Vladne čete so izgubile 90 mož. — Zoper Slované. Pruski veleindustriji v pokrajinah Hessen-Nassau so sklenili enoglasno, da odpustijo iz svojih podjetij vse poljske in češke delavce. — Nemško-avstrijska meja se preloži ob reki Przemska. — Angleški brzojav na turških tleh. Angleška je zaprosila turško vlado za dovoljenje, da napravi od Koweita čez turško zemljo ob Perzijskem zalivu brzojav. — Italijanski kralj štedi. Kralj je sklenil, da zniža število vojaških dostojanstvenikov za polovico. Pa tudi sam hoče pripomoči državni blagajni s tem, da ji prepusti 4 milijone lir civilne liste. — Samozavestno mnjenje o nemško-avstrijski zvezi ima nemški poslanik knez Eulenburg. Pri včerajšnji slavnosti na Dunaju na čast rojstnemu dnevu nemškega cesarja je napil zvezi, češ, da se sme imenovati nerazvezljiva. — Zaradi mažarskega cerkvenega petja. Grško-katoliški duhovnik Ardelian je bil obsojen v Szatmaru v šestmesečno ječo in 400 K globe, ker je rekel mažarsko pojočim vernikom v rumunski cerkvi: »Ne onečaščajte hiše božje z mažarskim petjem.« — Ogrska zbornica je dovolila z vsemi glasovi razun Saksoncev in Slovakov, da se izroči slovaški poslanec Valášek zardei nekega političnega govora sodišču.

Dopisi.

Iz Radovljice pri Metliki.

Mraz je, dragi čitatelji! Pri nas se ga kar nič ne veselimo, ker so drva tako draga, da težko pričakujemo, da nam »Šoštaršič« in njega sodrugi izposlujejo železnico — to je namreč pri nas »gotova stvar«, da liberalni poslanci niso še nič dosegli — da bomo po nji dobivali šoto in premog.

Nekdo se pa pri nas mraza veseli! Ali se še spominjate, da vam je »Slov. Narod«, koj v začetku zime poročal, da so bili naši šolarji zelo veseli, ko so imeli radi mraza počitnice in to upajo tudi sedaj. Predsednik tukajšnjega krajnega šol. sveta g. župnik Tiče Novak, skrbi namreč tako vrolo za šolo, da se je morala v začetku zime, ker ni bilo drv, radi mraza zapreti.

Tiče, čast, komur čast, je preskrbel kot predsednik kraj. šol. sveta tukajšnji

snegom. Vrane preletavajo od kupa do kupa kadečega se gnoja. Dvojica kroži nad pošto.

»Kmalu se zgrudita, spremiva ju!« dé prva.

»Kosti ne maram«, odvrne druga.

»Res, res! Prav, prav!« Odletita. —

V Lokvici bil je velik šunder. »Nace je s pošto pripeljal mrliča«, čulo se je.

»Mrtev je kakor kamen«, izjavi padar; a da se varuje zlobnih lokviških jezikov, ozre se urno po dveh verodostojnih vaščanih, ki bosta, ako treba, pričala, da je bil mrlič mrtev, še predno se ga je on dotaknil.

Prideta na lice mesta orožnika; preiščeta mrliča, najdeta pri njem zavarovalno polico in doženeta identiteto mrliča z gospodom Luko Peršutom, hišnim posestnikom v M.

Kaj da je vzrok njegovi smrti?

Vsa vas je bila trdno prepričana, da ga je zgolj 30 kilometrov dolga vožnja s pošto spravila na oni svet, pa naj reče kdo kar hoče! Saj imamo izglede! Štaccnarjev Peter se je bil oni teden le pol ure daleč vozil s pošto, a pričeli so ga

šoli drv, a kaj, ko Tiče obrača, kuharca pa obrne. Po farovžih, saj vam je znano se dostikrat ovre in kuha, zato ni čuda, da je v našem farovžu zmanjkalo drv. Nekega dne zapove kuharca: Tiče, po drva! Tiče je pohlevno zlezal iz kuhinje in začel stikati okrog farovžskih poslopj, a nič ni dobil, saj se pri farovžu nikoli svinjak, ali kaj drugega ne podere — k večjemu peč — ker mora kmet skrbeti, da je vse v dobrem stanu. Nekaj časa je Tiče žalosten taval krog farovža, a kmalu se mu razjasni obraz. Njegova bistra glava se je domislila, da je predsednik kraj. šol. sveta in da je šoli preskrbel obilo drv. Kakor maček do klobas priplazi se Tiče do šole in tu po ovinkih vpraša g. učiteljico, — v primeri z njegovim trebuhom neznatno osebo — ako ima šola še kaj drv. Glej, mislila si je g. učiteljica, kako vrliga predsednika imam, že sedaj skrbi za drva. Povedala mu je odkrito, da je še precej drv in Tiče se je zadovoljen odstranil. Drugi pa je prišel z vozom in, ne da bi prašal g. učiteljico, ali ji saj naznanil, kaj misli, pobral je vsa drva in hajdi domu. Kaj je doma dobil za plačilo, se ne ve.

Izpred sodišča.

Izmed današnjih obravnav deželne sodnije, katerim je predsedoval deželno-sodni svetnik gosp. Hauffen, so sledeče bolj zanimive:

1. »Špicpobi...« Dne 1. septembra m. l. sedeli so razni fantini v Jurčkovih gostilni v Črni pri Kamniku. Matija Kuhar in Ivan Sušnik sta se »metala za hec« v sobi; pri tem je zadnji prvega vrgel ob tla, sam sebe je pa ranil pri padcu na očesu. Matija Kuhar je še vedno silil, naj se gredo še metat in podala sta se tudi v ta namen na trato. Prišla sta potem zopet nazaj in se v gostilniški sobi »špetirala« naprej; imenovali so drug drugega »špicpoba« in končno je postalo iz šale resnica — skočili so skupaj, Janez Sušnik je vzel nož, sunil Kuharja v roko ter v trebuh in tako neprevidno mahal z nožem, da je tudi še Jožeta Osolnika težko in svojega brata lahko ranil. — Potem je Janez Sušnik nagovarjal ranjenega Kuharja, naj pravi, »da je v nož padel«; zato mu je obljubil baje 50 gld. Ravno tako je nasvetoval Jožetu Osolniku, naj svoje rane zamolči; »da ne bo nobene sitnosti« in mu dal zato osem kron. Jože Osolnik iz Križjega je pri okrajni sodnji v Kamniku tudi res zamolčal svoje težje rane in tako sedi tudi on danes na obtožni klopi radi krivega pričanja. Janez Sušnik, leta 1876. na Smrečjem rojeni posestnice sin, je bil spoznan krivim hudodelstva težke telesne poškodbe in je bil obsojen na 15 mesecev težke ječe s postom in trdim ležiščem vsak mesec ter na plačilo odškodnine 150 kron. — Leta 1876. rojeni Jože Osolnik pa se obsoji radi krivega pričanja na dva meseca.

2. »Tih' bodi!« — je zaklical nekdo dne 3. maja v Lokah Andreju Borštarnju, ko je ta po stopnicah proti svoji sobi pel in razgrajal. »Pred teboj nikol!« je odgovoril Borštarn in udril h z »ranto« okrog tako zobje boleti, da si je dal tri izrupati a dva mu je padar (brez najmanjše lastne bolečine) še povrh izdrl, ker sta si bila z njegovim očetom prijatelja. — In tista onegava Tona, ki na koru poje, — no, saj veste, ki je lansko leto imela majhnega — za Naceta ga je dala krstiti, — tista Tona tudi pravi, da je zgolj poštna vožnja kriva njene nesreče, — brez greha, — in tako! — In vsak ve kaj povedati. Žalibog, tudi jaz!

Naj li še nadaljujem?

Zoper poštarja uvedla se je sodna preiskava; prihodni teden se bode komisija, obstoječa iz sodnika Dideldajca in dveh izvedencev par kilometrov daleč peljala s pošto, da konstatuje, ali je s to vožnjo združena nevarnost za zdravje in telo ljudi ali ne; tej nakani slavnega sodišča se protivita na vso moč poštar in njegov zastopnik, lokviški notar, — a še vlada pravica na svetu!

Zavarovalno društvo noče izplačati zavarovane svote, češ, Luka Peršut ni umrl naravne smrti, marveč vsled pristnega, akoprav dosedaj še neobičajnim načinom izvršenega samomora. (Velika pravda!)

sebe. Razven tega je še na l. 1879. rojenega Martina Hrastelna iz Vevčevja pri Litiji upil in mu dejal: »Smrkavec, si od tam, kakor so vsi ravbarji doma!« Martin Hrastel je skočil za njim in ga z nožem smrtnonevarno v hrbet sunil, torej res prav po »ravnarsko«. Radi tega boče obsedel 10 mesecev težke ječe s postom vsak mesec in plačal odškodnino ter stroške.

3. »Živinski pös«. Janez Trpin, leta 1874. na Selcih rojeni posestnik, je modra glavica, če prav ne zna pisati. Ker ne zna pisati, si je pa pustil — v neki gostilni prenarediti datum svojega živinskega »pösa« in s tem falsificiral javni dokument. Sodba: 14 dni v luknjo s postom. »Ali je zdaj odpravljen?« vpraša Janez in gre.

Slovenski rodoljubi!

Obmejni Slovenci marnberškega trga Vas kličejo na pomoč. Velikanski in težaven je boj, ki ga bijemo za svoj naroden obstanek. Le pomislite, da je trg skoraj popolnoma nemški, da je občina v Schönererjanskih rokah in da je Schönerer celo častni občan te občine.

Pod tržkim vplivom je tudi okoliška občina pod nemško komando. Okrajni zastop je dosedaj v rokah naših nasprotnikov, vsled tega torej seveda tudi okrajni in krajni šolski svet. In vendar stanujejo v marnberški župniji mnogoštevilni Slovenci.

Dokaz so Vam nasprotniki sami. L. 1898. so postavili novo šolsko poslopje za šest razredov. Za to stavbo so, kakor sami priznajo, dobili od nemškega šulvereina 10.000 gld., od nemške deželne hranilnice iz Gradca 5000 gld. in iz Berolina 300 mark. Zakaj ravno nemški šulverein daruje toliko tisočakov za marnberško šolo? Čemu Nemci iz »rajha« pošiljajo v Marnberg svoje denarje? Namen je očitno jasen: slovensko mladino hočejo pomenčiti. Zato ima šola v vseh razredih nemški učni jezik.

Ko se je odprla nova nemška šola z nemškim učnim jezikom v vseh razredih, so razni govorniki povdarjali, da ona, braniteljica obmejnega nemštva, bo nekaka zgradba proti slovenskim navalom. In res, vsakdo mora priznati, da ravno nasprotniki prav premeteno. Čegar je mladina, istega je prihodnost.

Marnberška šola ima sedaj petrazredni pouk. Učiteljstvo je nemško nacionarno, vsled česar je tudi vsa vzgoja nasprotna slovenstvu, dasi je izmed 320 vseh otrok najmanj dve tretjini slovenskih. Kako žalostno je, da skoraj nobeden izmed teh, ki je osem let trgal hlače v tej nemški šoli, po izstopu še slovenskega molitvenika brati ne zna.

Nemci v svoji materinščini napredujejo, slovenski otroci pa brezuspešno po več let prvi in drugi razred obiskujejo, nazadnje pa siromaki ostanejo. To je žalosten sad nemškega pouka za slovensko mladino! Zagrozenost tukajšnjih Nemcev je brezobzirna. Nedoržni mladini celo branijo klicati nebeskega Očeta in deviško mater Marijo s tistimi besedami, katere jim je vcepila doma mati slovenska v njih nežno srce. Katehet Josip Somrek je dobil dne 10. grudnia 1899 od učiteljske konference, pri kateri je bil tržki župan kot šolski ogleda navzoč, strogo zapoved, da mora vsem slovenskim otrokom v teku osmih dneh odvzeti slovenske katekizme, drugače bi to storil šolski vodja. Kmalu potem se v istem smislu izrazi tudi krajni šolski svet in tudi okrajni šolski svet prepove slovenske katekizme in slovenski

In slednjič bo učitelj in občinski tajnik gospod Božidar Kaplja na prihodnjem shodu interpeloval državnega poposlanca Dremelja, je li njemu znano itd. in kaj misli torej itd., — skratka, da ni nujnejše stvari na vesoljnem svetu, nego da dobe Lokvičani železnico. V to jim pa pomoz! Bog in sreča junaška!

Ob »živahnem odobravanju« skorej celega omizja končal je »gospod predavatelj« svoje »velezanimivo predavanje«.

Meni je pa v svoji neizmerni dobrohotnosti uprav pokroviteljski dovolil, da se smem sedaj odstraniti.

A predno dospem do vrat, je zlobna, terorizmu Friderika Žolne popolnoma podlegla svojat okoli mize, »uvažuje, da »Narod« tako iskreno hrepeni po poročilih iz življenja in gibanja društev«, sklenila, da moram jaz spisati in objaviti poročilo o tem »velezanimivem« večeru, in, »da ne zaostanemo za modernim tokom«, spis posvetiti primerni odlični osebi.

Naj pa bo!

Sedaj bodo sili!

A hkratu sem spisal prošnjo za premetitev iz tega kraja. Naj koga drugega guncajo, — šeme! —

verski pouk. Tudi deželni šolski svet ne pripusti za Slovence krščanskega nauka v materinščini v višjih razredih. Ali ni to skrajno zatiranje obmejne slovenske mladine? Ali ne krati tako postopanje naravnih pravic do verskega pouka v jeziku, ki ga učenci razumejo?

Vsled tega brezobzirnega početja naših nasprotnikov smo spoznali kot jedini pomoček, kot jedino sredstvo proti narodnemu poginu marnberškega slovenstva, sezidati novo slovensko zasebno šolo. Gotovo nam vsak pameten človek mora pritrditi, da je mogoče le v narodni šoli vzgojiti mladino za boljšo prihodnost obmejnih Slovencev. Več let smo že gojili te misli, letos hočemo pričeti izvrševanje naših načrtov.

Obilo bode težav, veliko tudi stroškov, katere tukajšnje ubožno slovensko prebivalstvo ne more poravnati, toda mi smo prepričani, da imamo po vseh slovenskih pokrajinah navdušene zaveznike, ki z nami čutijo in z nami hočejo braniti slovensko mejo, da se ne skrči čez Dravo, kakor bi radi naši nasprotniki.

Zidati bomo začeli takoj spomladi na krasnem prostoru, ki smo ga že v jeseni v ta namen kupili. Zgradba bo krasna in ponos ne le obmejnimi, ampak vsem Slovincem. Otrok za šolo bode dovolj za tri razrede, kajti slovenski stariši spoznavajo, da njihovi otroci v sedanji pomenčevalni šoli le prazno slamo mlatiijo. Ne vesele se torej zaman slovenske šole.

Z velikim zaupanjem in iskreno prošnjo obračamo se torej do Vas, da po svojih močeh vsaj začetkom izdatno podpirate krvavo potrebno narodno podjetje. Od družbe sv. Cirila in Metoda in od »Naše Straže« nam je podpora zagotovljena. Toda to ne bode zadostovalo. Če preje ne, vsaj v nekaterih letih, kadar šolo pozidamo, bo morala isto dežela prevzeti v svojo oskrb, za kar je že skrbljeno.

Da bomo varno napredovali pri stavbi in pri celi šolski napravi, Vas prosimo, da nam blagovolite naznaniti, na katero svoto se od Vaše strani vsako leto lahko zanašamo.

V Marnbergu, 22. svečana 1902.

Stavbeni odbor.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. januarja.

— **Osebnosti.** Deželni predsednik baron Hein, ki se je mudil na Dunaju in bil pri nadvojvodu Franu Ferdinandu sprejet v avdienci, se je sinoči povrnil v Ljubljano.

— **Za vseučilišče v Ljubljani** so poslale potem mestnega magistrata peticije na ministrstvo občine: Brezovica pri Ljubljani, Bukovje pri Postojini in Sv. Jeronim na Štajerskem.

— **Smešna »farbarija«.** Domišljavost blejskega fajmoštra Oblaka je velikanska, še večja pa je predrznost, s katero »farba« občinstvo. V petek je priobčil »Slovenec« brzojavko, da sta se prišla knez Windischgrätz in njegova vísoka soproga poklonit župniku Oblaku. »Slovenec« je bil pač opozorjen, kako neprimeren in smešen je ta izraz, kajti v soboto je skušal to budalost popraviti, češ, da mu je došla brzojavka že po sklepu lista znatno okrajšana, (da je tudi to »farbarija«, je očitno, kajti brzojavke se dostavljajo popolnoma neokrajšane), in da bi se moral glasiti zadnji stavek: Popoldne sta se pripeljala Visokoista (nadvojvodinja-kneginja in knez) na obisk v župnišče, kjer se jima je poklonil gospod župnik. — Tudi to je prav predrzna »farbarija«. Nadvojvodinja-kneginja in knez se tudi na obisk nista pripeljala. Nadvojvodinja in njen soprog sta se hotela v petek peljati na Stražo, ker pa kočijaž ni znal pota, je zavil v vas, a je kmalu spoznal, da ne vozi prav. Ker ni mogel s 4 konji na vsakem prostoru obrniti, zato je peljal do cerkve, kjer je nekoliko več prostora, in je tam obrnil. Ko je župnik videl, kdo se pelje, je hitro pritekel k vozu in pozdravil. Naravno, da sta knez in soproga vljudno odzdravila, a z voza nista stopila. Voz je obrnil in šel svojo pot. Iz tega se je predrznil fajmošter Oblak napraviti roman, da sta se nadvojvodinja-kneginja in soprog prišla njemu pokloniti, oziroma da sta prišla k njemu na obisk. Bil je tudi tako nesramen, da je drugi dan prišel celo k okrajnemu glavarstvu v Radovljico pravit, da sta se mu kneginja in knez prišla pokloniti. Vidi se, da je fajmošter Oblak uprizoril prav znamenito »farbarijo«, da bi svojo osebo obdal s posebnim sijajem, po našem mnenju pa je tako postopanje z ozirom na prizadete visoke osebe naravnost škandalozno.

— **Karikatura znanstvenega dokazovanja** je spis duhovnika dr. Grudna v »Katoliškem Obzorju« o latinskem obredu med Slovani. Ta mož resno dokazuje, da odgovarja in prija **latinski obred Slovanom** bolje od **staroslovenskega**. To je prav tako, kakor da bi si Gruden odkrnil od svojega častitega telesa **svojo** učeno glavico, in bi na njeno mesto posadil glavo kakoga — **štirinožca** ter potem »znanstveno« trdil: »Glejte, ljudje božji, tale mi veliko lepše »paše«, kakor ona tam! To Vam dokazem znanstveno!« Klanjaj se, svet, pred to katoliško — modrostjo!! Terzit.

— **Iz črnega brloga.** Piše se nam z Bleda: Ker bo naš bivši kaplan sedel tri mesece na Žabjeku in si je torej prihranil že pripravljenih 1000 K, mu priporočamo, naj vendar že plača tiste klobase, katere je o priliki ustanovitve katoliškega izobraževalnega društva na Bledu naročil pri Daneju, a do danes ne plača.

— **Sadovi katoliško-narodne zavednosti.** Iz Velikih Lašč se nam piše: Nekdaj je bila fara Dobropolje na jako dobrem glasu in so bili Dobropoljci jako spoštovani. To je že davno minilo. Čim bolj se v tej fari razširja tista katoliško-narodna zavednost, ki jo oznanjujejo deželni poslaneck Jaklič, njegov tovariš Pirnat in bledoliti mršavi kaplan Žagar, slabše postajajo odnotne razmere. Nečisto življenje se je tako udomačilo, da je groza; nečistost mej samskimi in med zakonskimi je običajna, a »gospodje gledajo vse to ravnodušno, ker so dotičniki njih zvesti pristaši. Kdor je klerikalec, temu je kratkotalno vse dovoljeno in se mu spregleda največje svinjarstvo. Dobropoljci kar brenče samega klerikalizma; fanatični so do skrajne meje, ali prava vernost je izgubljena. Resnična vernost je le še redka, pri tistih je pa celo nič ni, ki se ponajajo s svojo katoliško-narodno zavednostjo. To se je pokazalo tudi v nedeljo 26. t. m. Ta dan so se fantje iz Zdenske vasi in iz Zagorice, kjer imajo klerikalci najzvestejše svoje pristaše, v cerkvi, mej dopoldansko službo božjo stegli ter se med seboj z noži in jeglicami od vozov lahko in težko telesno poškodovali. Torej v Dobropoljah poje nož že med službo božjo v cerkvi. Ko so navzoči ljudje te krščanske pretepače zrinili iz cerkve, nadaljeval se je boj še na pokopališču. To je lep sad katoliško-narodne zavednosti! Sličen slučaj se je zgodil pred nekaj meseci pred župniščem in kapelanijo. Vsi ti pretepači in njih stariši so najhujši klerikalci. Kakor pospešuje katoliško-narodna zavednost na jedni strani samo surovost in nečistost, tako utrjuje na drugi strani najneumnejše praznovrstvo. Ljudje verjamejo še v čarovnice in v »zdelo«. Zdaj govore, da je Bog kaznoval našega pristaša g. Erčulja, ker ga je v gozdu udarila šiba po očesu, katero pa bo v kratkem zopet zdravo; Bog ga je kaznoval, ker ni klerikalec, dasi je poštenjak, kakršnih mej klerikalci ni. Seveda se je govorica vrgla od znane strani med ljudi ki se živé s »farbanjem« ljudstva, a prav da ljudje to verjamejo, kaže, da so tudi duševno nazadovali, kakor kaže nečistost in pretep v cerkvi moralno nazadovanje.

— **Občinske volitve v Ormožu in duhovščina.** Nemško duhovniško glasilo v Mariboru pojasnjuje, zakaj so vrgli Slovenci pri občinskih volitvah pred nemškutarji puško v koruzo. Dasi se nam naštetí vzroki ne zdijo do volj tehtni, vendar je značilno, da mora ta, duhovniški list potrditi lenobo in narodni indiferitizem ondotnih duhovnikov. Takšni so tedaj »nositelji« narodne ideje na Štajarskem, katerim prepuščajo posvetni izobraženci povsod vodilno vlogo.

— **Iz seje c. kr. mestnega šolskega sveta** dne 23. t. m. Nadučitelj Jož. Maierju ter učiteljema Val. Kummru in Leop. Armiču se je priznala s 1. oktobrom 1901 šesta službena starostna doklada. Prošnja nekega mestnega učitelja za denarno podporo se je priporočilno odstopila c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Letni glavni poročili c. kr. nadzornikov, ravnatelja Fr. Levca in prof. A. Belarja sta se vzeli na znanje. Nadzorniku ravnatelju Levcu se je za njegovo vestno in požrtvovalno nadzorovanje mestnih šol zrekla zahvala. Bolni nadučiteljici A. Bauerjevi se je dovolil dopust do konca

tekočega šolskega leta ter je poverilo nadomeščenje učiteljici Fr. Konešegovi. Predlog c. kr. deželnega šolskega sveta, da se izpremeni kaka tukajšnja deška šola v meščansko šolo, se je sprejel odobrujo v uvaževanje.

— **Umrli** je v starosti 81 let gospa Marija Grilc, ki je imela pred tremi meseci svojo zlato poroko. N. v. m. p.

— **Vodovod za Kranj in okolico.** Okrajno glavarstvo je obvestilo kranjsko občino, da je poljedelsko ministrstvo odobrilo vodovodni načrt za Kranj in okolico ter obljubilo za enkrat prispevati 40 odstotkov k vsem skupnim stroškom.

— **Iz Čirkovcev na Dravskem polju** se nam poroča, da so iz tamošnje okolice poslane prošnje za slovensko univerzo v Ljubljano 1. obedve tamošnji samostalni občini; 2. obedve tamošnji požarni brambini in tamošnje bralno društvo, vse direktno na parlament na Dunaj. Šolski svet in šolsko vodstvo pa spi po svoje. Mogoče, da se zbudi iz spanja, ko pride tržaški »Brivec«.

— **Novi davek v Gradcu.** Graški mestni svet je izdelal načrt za novi takozvani ubožni davek, s katerim se obremenijo vsi, tudi penzionisti, ki imajo nad 2000 K letnih dohodkov. Najnižji davek znaša 2 K. Po dosedanjih poizvedbah se bo naložil novi davek 14.507 osebam, ki bodo plačevali skupno 325.552 K letnega ubožnega davka.

— **V pojasnilo.** Iz odbora »Slavca« se nam piše: Ker se v gotovih krogih zaradi nastopa opernega zbora vlači v debato vedno tudi »društvo« Slavec, izjavlja odbor pevskega društva »Slavec«, da društvo »Slavec« ni v nikaki zvezi z opernim zborom in tudi biti ne more, ker so operni pevci nabrani iz raznih društev, in tudi taki, ki niso pri nikakem društvu.

— **Več luči!** Iz občinstva se nam piše: Cesta od Koslerjeve pivovarne do Šiške je tako slabo razsvetljena, da se v brezmesernih nočeh ob nedeljah čujejo izmed izletnikov opravičene pritožbe. Občina Sp. Šiška bi izletnikom jako ustregla če bi na imenovani poti napravila še nekaj svetilk.

— **Mejnarna panorama.** Draždane, kraljevska saksonska stolnica ob obeh bregovih Labe, po pravici štejejo k prvim lepim nemškim mestom. Okolica Draždan, zlasti ob bregovih Labe od Lošvic do Pilnic je okičena z nešteto slikovitimi vilami in vinogradi. Imenitnih zgradb zagledamo v draždanski razstavi panorame veliko, in sloviti Herder je imenoval Draždane »nemško Florencijo«. Krasne so slike nekaterih cerkv, zlasti grajske in Sofijine. Kraljevski grad je obsežna, toda nepravilna zgradba, to vidimo na več slikah. V velikem grajskem dvorišču nas zanimajo stopničasti stolpiči v voglih. Nad vse lepa je zgradba »Zwinger« v barokovem slogu. Med spomeniki omenjamo zlasti bakreni, pozlačen spomenik Avgusta Močnega, kralja Friderika Avgusta I. in druge. Dvorni muzej je od zunaj in notri lep, v panorami je videti v njem tudi nekaj umet. umotvorov in kipov. — Vse to je vredno pogleda. Lepe so Draždane, sem pa iz srca vesel, da je Praga neprimeroma — lepša!

— **Kolesarjev s številkami** je bilo do letošnjega novega leta 2236. Število »divjakov« ni znano.

— **V Ameriko se je izselilo** z ljubljanskega barja v letošnjem letu šeststo ondotnih posestnikov.

— **Ogenj.** Včeraj zvečer je nastal v leseni baraki na lesnem skladišču tesarskega mojstra Ivana Zakotnika na Dunajski cesti ogenj. V baraki je spal tesarski vajenec Ivan Videmšek, kateri je zvečer bil zakuril v železno peč. Vsled razgretih cevi se je vnela lesena stena barake in začela tleti. Ko se je Videmšek prebudil, je bilo v baraki že toliko dima da je komaj našel na prosto. Žabkarjevi uslužbenci so ogenj pogasili še predno so prišli ognjegasci. Zgorela je le streha barake. Škode je okoli 120 K.

— **Z rešilnim vozom** so prepekljali v deželno bolnico pečarskega pomočnika Antona Hlepša, katerega je vrgla v Wolfvovih ulicah božjast in se je pri padcu ranil na glavi.

— **Najnovejše novice.** Mrtev otrok na altarju. V Budjejevicah je

našel možnar na glavnem altarju umorjeno dete. Najbrže ga je kaka tercijska »darovala Bogu«. — Samomor divizionarja. V Przemyslu se je ustrelil po veljnik 45. brambovske (divizije) fmlt. E. Pierer pl. Esch. Bil je skrajno nervozen. — Vojaški zdravnik in dama. Na kolodvoru v Budapešti se je sporekel vojaški nam. zdravnik Beremczy z neko damo. Zdravnik je potegnil sabljo ter damo s štirimi udarci pobil na tla. — Acetilenski plin se je razpočil v nekem hotelu v Eislebenu pri neki društveni veselici. Težko ranjenih je bilo 28 oseb. — Rodbinska drama. V Curihu je prerezal 28letni mehanik Duckmantel svoji ženi in dvema otrokoma vratove, potem pa sebe ustrelil. — Največja razstrelba z dinamitom se je izvršila te dni blizu Ankone. Izvrtali so neko goro ter vložili 24 centov dinamita. Razstrelba je bila grozna. — Dež z električnimi toki so napravili v japonski provinci Tokušini. Izsilili so baje na ta način zadostno dežja. — Nik. Kristič, ki je umrl te dni v Beogradu, je bil bivši varuh kraljev Milana in Aleksandra ter tedaj ni identičen z bivšim ministrskim predsednikom istega imena. — Tovarna zgorela. V Kaisermühlen ob Donavi je zgorela volna barvarnica. Škoda znaša nad 100.000 K.

— **Smrt na odru.** Iz Londona poročajo, da se je minolo sredo predstava v nemškem gledališču nepričakovano tragično zaključila. V veseligrigi »Njena rodbina« je imel igralec Jurij Worlitsch glavno vlogo. Bil je videti najboljše volje. Sredi najveselejšega prizora pa je nakrat vnel, se zgrudil na tla in pred občinstvom umrl. Zadel ga je kap na odru.

Društva.

— **Društvo »Pravnik«** je imelo včeraj zvečer svoj občni zbor. Zborovanje je otvoril načelnik g. dr. Ferjančič, na kar je tajnik g. dr. Foerster poročal o društvenem delovanju v minolem letu. Odbor je vse pripravil za izdajo tretjega zvezka zakonov, kateri zvezek prinese eksekucijski red. Rokopis je priredil gosp. sodni tajnik Kavčnik, ki je tudi sprožil pripranje javnih predavanj. Društveno glasilo »Slov. Pravnik«, katero urejuje g. dr. Majaron, je glavna opora društva. Blagajnik g. dr. Švigelj je poročal o denarnem stanju. Lani je društvo imelo 4372 K 61 h dohodkov in 3466 K 64 h stroškov. Društveno premoženje znaša 2231 K 37 h ne všteti vrednost knjižnice ter inventarja. Na predlog g. svetnika Wengera je bila blagajniku izrečena zahvala za njegovo delovanje. Na to je poročal sodni tajnik g. Kavčnik o slovenski izdaji eksekucijskega reda. V odbo so bili voljeni gg. dr. Ferjančič (načelnik), dr. Majaron (načelnikov. namestnik), dr. Foerster (tajnik), dr. Švigelj (blagajnik), Kavčnik (knjižničar), Milčinski, dr. Pirc, Wenger, dr. Babnik, dr. Filipič in dr. Zuccon (odborniki). Za revizorja sta bila izvoljena gg. dr. Munda in Polec, v vseučiliški odbor gg. dr. Ferjančič, dr. Foerster in dr. Krisper, v uredniški odsek gg. Kavčnik, Milčinski in Wenger. Na predlog g. dra. Kušarja je bila slovenski vseučiliški mladini izrečena zahvala za njeno akcijo v prid vseučilišča.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** je imela svojo 136 vodstveno sejo, dne 16. januarja 1901 v družbinih prostorih »Narodnega doma«. — Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis Trsteniški, Martin Petelin (blagajnik), dr. Ivan Svetina, Ivan Šubic in Dragotin Žagar. — Svojo odobnost so opravičili službeno zadržani: Ivan Hribar, Luka Svetec (podpredsednik) in Ivan Vrhovnik (nazornik). Ob 3. uri popoldne otvoril prvomestnik Tomo Zupan sejo toplo se spominjajoč pokojnega opernega pevca Josipa Nollja, ki si je stekel s pridnim nabiranjem prispevkov neveljnih zaslug za našo družbo. Navzoči so se na prvomestnikov poziv vzdignili v znak sožalja in v počestčenje pokojnikovega spomina raz svoje sedeže. Blagajnik je izkazal za preteklo 1901 l. 40.191 40 K dohodkov, 39.694 35 K stroškov; torej 497 05 K prebitka. Skupni proračun potrebščin za l. 1902 znaša 33.837 63 K. Tem potrebščinam nasproti pa je bilo 16. t. m. 5817 64 K pokritja; torej 28.019 99 K primanjkljaja, ki ga bo treba pokriti s prispevki podružnic in domoljubnih dobrotnikov. Ko se rešijo doše prošnje, izvrši neka prememba učnega osebja in se sprejme več važnih nasvetov v družbin prid, zaključil prvomestnik sejo ob 1/6 uri zvečer.

— **V začaranem gozdu.** Za letošnjo »Slavčevo maskarado«, katere bode to nedeljo v »Narod. domu«, vlada splošno zanimanje. Zunanjim rodoljubom vabil ni bilo mogoče doposlati, ker odboru

imena niso znana, vposlana pa so bila vabila raznim društvom, ter veljajo ista tudi za posamezne člane. Maske pa bode vstopnice izključno proti izkazu vabila na dotično ime. Predprodaja vstopnic je pri g. Čudnu na Mestnem trgu in v trafikah g. Sešarka v Šelenburgovih ulicah. Ondi se sprejemajo tudi oglasila za vabila. Izmed prijavljenih skupin bode veliko pozornost nase obračala čreda »Severnih medvedov« iz Novaje zemlje, katero izborna dresirano doveta dva sloveča inperija. Velik strah bode povzročala »Tolpa ciganov«, vendar je za varnost, po staroveških gozdni čuvajih povsem preskrbljeno. Nekaj rajskomilega pa bode v začaranem gozdu padajoča »Mana«, kajti obnebe bode z isto tako preobloženo, da si jo bode lahko vsakdo do »sitaga privoščil«.

— **Na dnu morja.** Priprave za to najlepšo predpustno veselico so se že vsestransko pričele. Dvorana bode pod nadzorstvom posebnega umetniškega odseka spremenjena v divno podmorsko pokrajino, kjer bodo kraljevale razne nimfe in morske device. Slikanje in sploh vsa dekoracijska dela izvršujejo razni strokovnjaki. Kakor piše med dnevnimi novicami zadnji uradni list »Morski jezik«, je župan potopljenega mesta Vinete, gospod Cidogaj povabil že vse morske živali na sestanek in preverjeni smo, da se zbore na Sokolski maskaradi na dnu morja tako imenitne kakor za nas čudne živali, kakršnih zaman iščeš v »Brehms Thierleben«. Največjo pozornost pa bode gotovo vzbudila znamenita »morska kača«, katero — da ne bode zopet ušla — imajo že priklenjeno v vinetski »špehkamri«. Da bode imela maskarada značaj »na dnu morja«, je želeli, da se tudi obiskovalci drže kolikor možno te devize in nas veseli, ker čujemo že sedaj o velikanskih pripravah takih skupin, katerih imena seveda ne smemo sedaj izdati. Pa le pozor, lepe nadmorske nimfe, da se vam tako ne pripeti, kakor zali Prešernovi Uršiki, ker p. t. morski možje so kaj muhasti! Potapljači, kateri še vedno preiskujejo morska tla, so poleg drugih potopljnih reči tudi našli prav na dnu morja z mahom, s školjkami, polipi in koralami obdanega človeka; starinoslovec prof. Bečnik v Vineti meni, da je to neki stari Kranjec iz predpotopne dobe; izpoznal ga je na tem, da je Kranjec, ker še sedaj drži v roki kos Škrjančeve klobase.

— **Učiteljsko društvo za ptujski okraj** bode zborovalo v četrtek dne 6. februarja 1802 dopoldne ob 1/11 uri v okoliški šoli. Razen običajnih točk nadaljevalo se bo predavanje »Darvinizem in vzgoja«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 28. januarja. Cesarjevo pričakovanje, da se v proračunskem odseku tudi razprava o proračunu naučnega ministrstva mirno izvrši, se ne izpolni. Nemške stranke so napovedale naučnemu ministru Hartlu boj, in sicer zaradi vprašanja o ustanovitvi češke univerze na Moravskem. V soboto so bile v tej zadevi razne konference. Nemci so zahtevali, da mora minister precizno izjaviti, da se češka univerza ne ustanovi ne v Brnu in ne v Olomucu, česar vlada neče izjaviti. Danes so imeli Nemci v tej zadevi s Körberjem posvetovanje, katerega sta se udeležila tudi Steinwender in Derschatta. Posledica je, da se je razprava o visokih šolah odložila in da so najprej rešijo drugi deli proračuna naučnega ministrstva.

Dunaj 28. januarja. V poslanskih krogih se govori, da hoče naučni minister Hartel demisijonirati. Vzrok je nastop nemških poslancev v zadevi nemške univerze na Moravskem. Čuje se mnenje, da je celo stvar aranžiral grof Stürgkh in staven, da Hartla izpodrine in se vsede na njegovo mesto.

Dunaj 26. januarja. Proračunski odsek bo najbrž jutri razpravljal o postavki za slovenske razrede na celjski gimnaziji.

Budimpešta 28. januarja. »Hir-lap« poroča, da je pozicija grofa Goluchowskega omajana, in da Goluchowski v kratkem odstopi. Politični vzroki, pravi rečeni list, so obče znani. Tudi je cesar jako nejevoljen zaradi tega, ker Goluchowski v jokaj-klubu ni ugovarjal visokosti igre, v kateri je grof Potocki izgubil dva milijona kron. Goluchowski je neki tisti igri kibiciral.

London 28. januarja. Perska zbornica je z veliko večino sklenila resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj energično nadaljuje vojno.

Dež. gledališče v Ljubljani.
Štev. 61. Dr. pr. 1170.

V torek, 28. januarja 1902.
Gostovanje g. Sig. Urlich, baritonista
iz Berolina.

Rigoletto.

Opera v treh dejanjih s predigro. Po V. Hugovi
drami „Le roi s'amuse“ spisal F. M. Piave. Po-
slovenil A. Funtek. Uglasbil G. Verdi. Kapelnik
Bog. Tomaš. Režiser Sig. Urlich.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7 1/2 uri. — Konec ob 10. uri.
Pri predstavi sodelujejo orkester in 1. in 2. polka II. Leopoldšt. 27.

Prihodnja predstava bo v četrtek, 30. januarja.

Kufekje-jeva
NAJBOLJŠA HRANA ZA ZDRAVE IN
V GRADNOLNOSTI
moka za otroke

17 1268

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 23. januarja: Matevž Triller, dninar,
65 let, pljučnica. — Katarina Dežman, delavčeva
žena, 60 let, srčna hiba. — Francšek Divjak, zi-
darski delavec, 24 let, vnetje možganske mreže.

V hiralnici:

Dne 25. januarja: Ivan Glažar, delavec
38 let, blaznost.

Meteorologično poročilo.

Vilma nad morjem 346-3 m. Srednji snežni tlak 730-0 mm.

Jan.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Močnina v 24 urah
27.	9. zvečer	730.3	-5.7	sl. jvzhod	megla	
28.	7. zjutraj	731.0	-3.5	sl. jzohod	oblačno	
"	2. popol.	730.8	0.0	sl. ssvzh.	oblačno	0.0 mm

Srednja večerajšnja temperatura -4.1°, nor-
male: -2.0°.

Dunajska borza

dné 27. januarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	100.75
Skupni državni dolg v srebru	100.60
Avstrijska zlata renta	120.50
Avstrijska krona renta 4 1/2%	77.80
Ogrska zlata renta 4 1/2%	119.75
Ogrska krona renta 4 1/2%	96.85
Avstro-ogrski bančni delnice	1618.-
Kreditne delnice	653.-
London vista	239.30
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.15
20 mark	23.42
10 frankov	19.02
Italijanski bankovci	93.55
C. kr. cekini	11.31

Tušnim srcem javljamo vsem sorod-
nikom, prijateljem in znancem preža-
lostno vest, da je naša ljubljena soproga,
mati, stara mati in teta, gospa

Marija Grilc roj. Lenarčič

danes ob 1/4 na sedmo uro po kratki
mučni bolezni v 81. l. svoje starosti,
previdena s svetimi zakramenti za umi-
rajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage ranjice bude v sredo,
dne 29. januarja t. l. ob 4. uri popolu-
dne iz hiše žalosti, sv. Petra cesta št. 63,
na pokopališče k Sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale
v več cerkvah.

Pokojnico priporočamo v blagospomin
in pobožno molitev. (25)

V Ljubljani, 28. januarja 1902.

Martin Grilc, soprog — Marija
Piehan roj. Grilc, hči. — Ivan
Piehan, c. kr. profesor, Miroslav
Žebre, učitelj, Zmagoslav Pie-
han, vnuki. — Terezija Klein
roj. Piehan, vnukinja.

Rodbine Sušnik, Kačič in Žu-
žek javljajo potrjem vsem sorod-
nikom, znancem in prijateljem, da je
njih iskreno ljubljeno oče, stari oče in
tast, gospod

Valentin Sušnik

zasebnik, častni meščan in bivši župan
škofjeloški i. t. d.

danes ob 3. uri zjutraj po dolgi mučni
bolezni, previden s sv. zakramenti za
umirajoče v starosti 75. let, mirno v
Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika se bo
dne 30. t. m. iz deželne bolnice v Ljub-
ljani prepeljalo v Škofjeloško, kjer bo isti
dan ob 2. uri popoldne na ondotnem
pokopališču v rodbinskem grobu k več-
nemu počitku položeno.

Sv. maše zadušnice brale se bodo
v raznih cerkvah.

Blagega pokojnika priporočamo v
prijeten spomin.

Ljubljana-Škofjaloka, 28. janu-
varja 1902.

(256) Žalujoči ostali.

Zahvala.

Na došlih nam mnogobrojnih, sočutja
polnih izrazih tolažbe povodom bolešni
in smrti našega predragega, neposab-
nega soproga, odnosno očeta, gospoda

Marka pl. Trbuhoviča

c. in kr. majorja v p.

izrekamo vsem sočutečim, ki so se na
katerikoli način spominjali predragega
pokojnika, zlasti vsem, ki so mu izka-
zali s svojim spremstvom zadnjo čast,
v prvi vrsti slav. gasilnemu društvu v
Trebnjem in vrlim občanom velikološkim,
osebito gg. županu Alojziju Gliha,
Alojziju Žilajpah in Ivanu Bukovc,
ki so med sprevedom dali zvoniti, —
svojo iskreno in toplo zahvalo.

(246) Žalujoči ostali.

Guberjev vrelec (131-2)

Najbolje učinkujoča železo-arsenasta voda
proti slabokrvnosti, ženskim boleznim, živčnim in
kožnim boleznim itd. — Dobiva se v vseh prodaj-
alnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah.

HENRIK MATTONI, Dunaj,
c. in kr. avstr. dvorni in komorni založnik.

V najem se da

prodajalnica

z mlinom in vodno žago, obširnimi
magacin, kletjo in stanovanjem pri A.
Ličanu v Ilirski Bistrici.

Letni promet znaša okoli 200.000 K,
trgovina obstoji 32 let, je zelo razvita in
dobro vpeljana.

Mlin služi izključno za lastno pro-
dajo; odda se pa tudi brez mlina in žage;
pogoji ugodni.

Oglasiti se je pri gospej **Ivani**
Ličan v Ilirski Bistrici. (208-2)

(1912-42)

Spretna prodajalka

želi službo premeniti.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „I. H.
št. 159“ na upravništvo »Slov. Nar.« 217-2

Opr. št. firm 9. Firm p. t. II. 62/1.

Vpisala se je v register za firme
posameznih trgovcev:

Ljubljana - Udmat, hišna
št. 78. (252)

Fran Ziller, izdelovanje jesiha.
C. kr. deželno sodišče.

Ljubljana, dné 24. januarja 1902.

Gos. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 24 m po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubao,
čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling
v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubao, Dunaj, čez Selzthal
v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. —
Ob 11. uri 51 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Pon-
tabel, Beljak Celovec, Ljubao, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubao,
čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob je-
zeru, Inomost, Bregenz, Curia, Geneve, Pariz, čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzeu. Ma-
rijine vane, Hebr, Franzova vane, Karlova vane, Praga,
(direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, Dunaj via
Amstetten. — Ob 19. uri zvečer osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-
Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — Proga
v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri
17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri
55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz
Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Du-
naja via Amstetten, Monakovega, Inomosta, Franzens-
festa, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubao,
Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I.
in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni
vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osebni
vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba,
Marijskih varov, Plzna, Praga, direktni vozovi I. in
II. razreda, Budejevice, Solnograda, Lince, Steyra,
Pariza, Geneve, Curia, Bregenza, Inomosta Zella
ob jezera, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mo-
horja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne
osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka,
Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pon-
tabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Du-
naja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga
iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri
in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob
8. uri 85 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol.
v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj,
ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob
10 uri 35 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru,
poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v
oktobru. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.
Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m
popoldne, ob 8. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m
zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in
samo v oktobru. (1)

Častiti gg.

ženini in neveste!

Največja izbira lepih zaročnih in po-
ročnih prstanov, ur, verižic, uhanov in brošk
najnovejše vrste.

Namizna oprava (Besteck), svečniki itd.

Veliki novi ceniki s koledarjem gratis in franko.

Uljudno vabim in se priporočam

(114-6)

Fran Čuden

urar, trgovina z zlatino, srebrnino, šivalnimi stroji in biciklji
v Ljubljani, Mestni trg št. 25.

Gledališčne ovratnike

s svilenim podšivom v vseh barvah, kakor tudi ravno došlo
najnovejšo konfekcijo za spomlad priporočam za jako nizke tovarniške cene

„Angleško skladišče oblek“

Ljubljana,

vogal sv. Petra in Resljeve ceste 3.

Velika zaloga elegantih salonskih oblek, frakov
in smokingov.

Za obilen obisk prosi z velespoštovanjem

(225-3)

Oroslav Bernatovič.

Lekcije

v češčini in nemščini

daje mlad mož.

Vpraša naj se: Stari trg št. 11,
I. nadstropje. (249-1)

Gostilna in prodajalnica

(preje Fačini)

v Št. Vidu pri Zatičini

se dá za več let v najem.

Naatančneje pove Ivan Končina v
Gorenji vasi pri Zatičini. (250-1)

Glasovir

proda se po nizki ceni.

Natančneje poizve se pri tvrdki A. &
E. Skaberné, Mestni trg št. 10. (251)

Miglaj

(248)

za vsakega dostojnega, poštenega in
pridnega človeka k dobrim dohod-
kom in stalnemu poslu pod naslo-
vom „Gewandtes Auftreten“ pove
Rud. Mosse, Dunaj, I., Seilerstätte 2.

Nova hiša

v Moravčah, tik cerkve, s prodajalno
in lepim stanovanjem, se proda, ozir-
dá v najem.

Naslov se pove v upravništvu »Slov.
Naroda«. (196-3)

G. Z. Firm 19. Ges. II. 14/1.

Änderungen und Zusätze zu be-
reits eingetragenen Einzel- und Ge-
sellschaftsfirmen:

Unter-Siska bei Laibach.
J. Kosler & Co., Bierbrauerei. Pro-
cura des Mathias Jaklitsch gelücht.

K. K. Landesgericht.

Laibach, am 24. Jänner 1902.

(Premembe in pristavki k že vpisanim po-
sameznim in družbenim tvrdkam. Spodnja Šiška
pri Ljubljani. J. Kosler & Co., pivovarna. Prokura
Matije Jaklitsch se zbršie. C. kr. deželno sodišče.
V Ljubljani, dné 24. januarja 1902.) (253)

Kupila bi

(254-1)

surovo maslo za čaj in sir

mlekarna Mauser v Opatiji.

Pošiljatelj za poskušnjo se želijo.

Dominik Bezenšek

Alojzija Bezenšek

roj. Klemenčič

— poročena. —

Frankolovo Velika Loka

dné 27. januarja 1902.

(247)

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa pro-
sta za ljudi in domače živali, à 40 kr. in 60 kr.,
se dobiva samo

v deželni lekarni „pri Mariji poma-
gaj“ M. Leustek-a in v lekarni Ubald
pl. Trnkoczy-ja v Ljubljani.

Z uspehom podganske smrti sem bil jako
zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18
podgan mrtvih in torej lahko vsakomur pripo-
ročam to sredstvo.

Schweinfurt, dné 11. februvarja 1899.
(2605-10) L. Kres, mlekarija.

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom

razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatin

Most (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 3.75

Prava srebrna remontoarka . . . 5.80

Prava srebrna verižica . . . 1.20

Nikelnasti budilec . . . 1.95

Moja tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima

zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in

tisoč priznanih pisem. (2758-13)

Illustrirani katalog nastoji in pošljinno prosto.